

13/05/2015

La Diputació cofinança l'adequació d'un immoble del segle XVIII per ubicar-hi el nou museu dedicat a l'artista Josep Cañas, a Banyeres del Penedès

La rehabilitació de la casa Fontanilles permetrà disposar d'un espai en millors condicions per conservar, preservar, exposar i divulgar degudament el llegat de l'escultor i dibuixant

La Diputació de Tarragona contribuirà al finançament del nou museu dedicat a l'escultor i dibuixant de Banyeres del Penedès Josep Cañas i Cañas (1905-2001), un equipament cultural que s'instal·larà a l'antiga casa Fontanilles, del segle XVIII. En concret, la institució supramunicipal hi aportarà 170.000 euros, segons el conveni signat pel president de la institució, Josep Poblet, i la presidenta de la Fundació Pública Josep Cañas, Núria Figueras.

El Museu Josep Cañas es va instal·lar el 2001 a la seva casa natal, i actualment es troba mancat d'espai. La rehabilitació de la casa Fontanilles permetrà disposar d'un espai en millors condicions per conservar, preservar, exposar i divulgar degudament el llegat de l'artista. Antigament, l'edifici havia estat un hostal. Té un portal de mig punt adovellat i finestres amb llinda i brancals de pedra i un ampit sobresortit. A una de les llindes hi ha la data de 1776 i, a l'altra, la de 1787. El celler és de 1771.

L'any 2008, l'Ajuntament de Banyeres del Penedès va adquirir a la marquesa d'Urquijo aquest edifici, que actualment és el més antic del poble, amb la intenció de traslladar-hi el museu Josep Cañas. L'ajuntament, una vegada feta l'adquisició, va encarregar la gestió de les obres a la Fundació Josep Cañas.

Josep Cañas

Josep Cañas (Banyeres del Penedès, 1905 - el Vendrell, 5 de gener de 2001) va ser en bona part autodidacte. Els anys vint va freqüentar l'Escola d'Arts i Oficis de Vilanova i la Geltrú, on va rebre la influència de Damià Torrents i de Joaquim Mir, de qui va ser amic. Va exposar individualment per primera vegada a Barcelona l'any 1932 (Sala Parés). Becat per la Generalitat, el 1935 va fer estades a Londres i a París. En els seus inicis, la seva obra va ser dominada temàticament i formalment pels tipus camperols i mediterranis. En una segona etapa posterior a la guerra civil de 1936-39, i entre el 1947 i el 1955, que va residir a Mèxic, va recrear el tema indigenista. Les seves figures, de contorns arrodonits i monumentalitat continguda, es desenvolupen dins volums cúbics i cilíndrics. Cal destacar-ne els monuments A fra Juníper Serra (a Carmel, Monterey, Califòrnia), Als castellers (Vilafranca del Penedès, 1963), La sardana (a Montjuïc, Barcelona, 1965) i el monumental Quatre de vuit del Vendrell (1965-76). N'hi ha peces als museus d'art modern de Barcelona, Bilbao i Madrid, i al Museo Antropológico de Mèxic. Destaca també la sèrie de dibuixos 700 rostres, realitzada entre els anys 1929 i 1985. És autor del llibre *El Vandalismo glorificado* (1975).